31996L0070

L 299/26 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 23.11.1996

DYREKTYWA 96/70/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 28 października 1996 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 80/777/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 189b Traktatu ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 80/777/EWG ([4]) ujednoliciła ustawodawstwo Państw Członkowskich odnoszące się do wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych.

(2) Podstawowymi celami wszelkich zasad dotyczących wód mineralnych powinny być ochrona zdrowia konsumentów, zapobieganie wprowadzaniu konsumentów w błąd i zapewnienie uczciwego handlu.

(3) Przy uwzględnieniu postępu naukowo-technicznego od 1980 r. wskazana jest zmiana dyrektywy 80/777/EWG; wskazane jest też zracjonalizowanie przepisów tej dyrektywy zgodnie z innymi przepisami Wspólnoty dotyczącymi żywności.

(4) Niezbędne jest przedłużenie okresu uznawania naturalnych wód mineralnych pochodzących z państw trzecich w celu uproszczenia procedur administracyjnych.

(5) Niezbędne jest sprecyzowanie okoliczności, w których może zostać dopuszczone stosowanie powietrza wzbogaconego ozonem, aby oddzielić nietrwałe związki naturalnych wód mineralnych na warunkach, które zagwarantują, iż nie jest narażony skład tych wód w odniesieniu do ich podstawowych składników.

(6) Włączenie deklaracji o składzie analitycznym naturalnych wód mineralnych powinno zostać uczynione obowiązkowym w celu zagwarantowania, iż konsumenci są o tym poinformowani.

(7) Właściwe jest ustanowienie pewnych przepisów w sprawie wód źródlanych.

(8) W celu zapewnienia bezproblemowego funkcjonowania rynku wewnętrznego naturalnych wód mineralnych doradza się wprowadzenie procedury zapewniającej skoordynowane działania między Państwami Członkowskimi w sytuacjach nagłych, które mogą przedstawiać ryzyko dla zdrowia publicznego.

(9) Należy ustanowić procedurę dotyczącą określenia pewnych szczegółowych przepisów dotyczących naturalnych wód mineralnych, a mianowicie pod względem limitów pewnych składników naturalnych wód mineralnych; należy również przyjąć przepisy odnośnie do wskazywania na etykiecie wysokiego poziomu niektórych składników; należy określić metody analizy, włącznie z granicami wykrywania, w celu sprawdzania nieobecności skażeń naturalnych wód mineralnych, oraz procedury pobierania próbek i metody analizy dotyczące kontrolowania charakterystyki mikrobiologicznej naturalnych wód mineralnych.

(10) Wszelkie decyzje w sprawie naturalnych wód mineralnych, które mogą mieć wpływ na zdrowie publiczne, winny być przyjmowane po konsultacji z Naukowym Komitetem ds. Żywności,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 80/777/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 1 ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Okres ważności zaświadczenia określonego w akapicie drugim nie może przekroczyć pięciu lat. Nie zachodzi potrzeba powtarzania procedury uznania określonej w akapicie pierwszym, jeśli zaświadczenie zostało odnowione przed końcem wspomnianego okresu."

2) Artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 4*

1. Naturalna woda mineralna w stanie u źródła nie może być przedmiotem żadnych procesów lub uzupełniania innych niż:

([1]) Dz.U. C 314 z 11.11.1994, str. 4 oraz Dz.U. C 33 z 6.2.1996, str. 15.
([2]) Dz.U. C 110 z 2.5.1995, str. 55.
([3]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 11 października 1995 r. (Dz.U. C 287 z 30.10.1995, str. 101), wspólne stanowisko Rady z dnia 22 grudnia 1995 r. (Dz.U. C 59 z 28.2.1996, str. 44) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 1996 r. (Dz.U. C 166 z 10.6.1996, str. 61). Decyzja Rady z dnia 26 lipca 1996 r.
([4]) Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

a) usuwanie nietrwałych związków, takich jak związki żelaza i siarki, przez filtrację lub dekantację, poprzedzone ewentualnie natlenianiem, w zakresie, w jakim przetwarzanie takie nie zmienia składu wody w odniesieniu do jej zasadniczych składników, nadających jej właściwości;

b) oddzielenie związków żelaza, manganu i siarki oraz arsenu z niektórych naturalnych wód mineralnych poprzez potraktowanie powietrzem wzbogaconym ozonem, o ile proces taki nie zmienia składu wody w odniesieniu do podstawowych składników, które nadają tej wodzie jej właściwości, oraz pod warunkiem że:

— proces taki spełnia warunki stosowania, które będą ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 i po konsultacji z Naukowym Komitetem ds. Żywności, ustanowionym decyzją Komisji 95/273/WE (*),

— proces taki jest zgłaszany i dokładnie kontrolowany przez właściwe władze;

c) oddzielenie składników niepożądanych innych niż wymienione w lit. a) i b), o ile proces taki nie zmienia składu wody w odniesieniu do podstawowych składników, które nadają tej wodzie jej właściwości oraz pod warunkiem że:

— proces taki spełnia warunki stosowania, które będą ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 i po konsultacji z Naukowym Komitetem ds. Żywności,

— proces taki jest zgłaszany i dokładnie kontrolowany przez właściwe władze;

d) usuwanie całkowite lub częściowe wolnego ditlenku węgla wyłącznie fizycznymi metodami.

2. Do naturalnej wody mineralnej, w stanie u źródła, nie można dodawać żadnych dodatków innych niż wprowadzanie lub ponowne wprowadzanie ditlenku węgla na warunkach ustanowionych w załączniku I sekcja III.

3. W szczególności zabrania się stosowania jakichkolwiek procesów dezynfekcyjnych, niezależnie od sposobu, z zastrzeżeniem ust. 2, zakazane jest dodawanie składników hamujących rozwój bakterii lub innych procesów mogących zmienić zawartość żywotnych kolonii w naturalnej wodzie mineralnej.

4. Ustęp 1 nie stanowi podstawy do zakazu używania naturalnych wód mineralnych i wód źródlanych do produkcji napojów bezalkoholowych.

(*) Dz.U. L 167 z 18.7.1995, str. 22."

3) Artykuł 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Etykiety naturalnych wód mineralnych muszą również zawierać następujące obowiązkowe informacje:

a) deklarację o składzie analitycznym, wymieniającą składniki charakterystyczne;

b) miejsca, gdzie odbywa się wydobycie ze źródła oraz jego nazwa;

c) informacje o wszelkich procesach, określonych w art. 4 ust. 1 lit. b) i c).

2a. Przy braku przepisów wspólnotowych dotyczących informacji o wszelkich typach procesów określonych w ust. 2 lit. c) Państwa Członkowskie mogą zachować swoje przepisy krajowe."

4) W art. 7 skreśla się ust. 3.

5) W art. 9 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4a. Wyrazy »woda źródlana« są zastrzeżone dla wody, która jest przeznaczona do spożycia przez ludzi w swym stanie naturalnym, oraz butelkowanej u źródła, która:

— spełnia warunki wydobycia ustanowione w załączniku II ust. 2 i 3, które muszą być w pełni stosowane do wód źródlanych,

— spełnia wymogi mikrobiologiczne ustanowione w art. 5,

— spełnia warunki etykietowania art. 7 ust. 2 lit. b) i c) oraz art. 8,

— nie była poddawana żadnym procesom innym niż te określone w art. 4. Inne procesy mogą zostać dopuszczone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12.

Dodatkowo wody źródlane muszą być zgodne z przepisami dyrektywy Rady 80/778/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. odnoszącej się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (*).

4b. Przy braku przepisów wspólnotowych dotyczących procesów, którym poddawane są wody źródlane, do których odnosi się art. 9 ust. 4a tiret czwarte, Państwa Członkowskie mogą zachować swe przepisy krajowe.

(*) Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r."

6) W art. 10 skreśla się ust. 2.

7) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

1. Jeżeli Państwo Członkowskie ma szczególne powody, aby uważać, że naturalna woda mineralna nie spełnia przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie lub zagraża zdrowiu publicznemu, aczkolwiek znajduje się w wolnym obiegu w jednym lub więcej Państwach Członkowskich, owo Państwo Członkowskie może na okres tymczasowy ograniczyć lub zawiesić handel tym produktem w obrębie swego terytorium. Powiadamia ono niezwłocznie Komisję i inne Państwa Członkowskie oraz podaje przyczyny swej decyzji.

2. Na żądanie jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego lub Komisji Państwo Członkowskie, które uznało tę wodę, musi dostarczyć wszelkich istotnych informacji dotyczących uznawania tej wody, wraz z wynikami regularnych kontroli.

3. Komisja bada w możliwie najszybszym terminie powody, na które powołuje się Państwo Członkowskie, określone w ust. 1 wraz ze Stałym Komitetem ds. Środków Spożywczych i następnie niezwłocznie przekazuje swą opinię i przyjmuje właściwe środki.

4. Jeżeli Komisja uważa, że niezbędne są zmiany do niniejszej dyrektywy, w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego, musi ona w celu przyjęcia tych zmian zapoczątkować procedurę ustanowioną w art. 12. Państwo Członkowskie, które przyjęło środki ochronne, może je w tym przypadku utrzymać w mocy do chwili przyjęcia zmian."

8) Artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 11*

1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 należy przyjąć następujące przepisy:

— ograniczenia poziomów składników naturalnych wód mineralnych,

— wszelkie niezbędne przepisy dotyczące wskazywania na etykiecie wysokiego poziomu niektórych składników,

— warunki stosowania powietrza wzbogaconego ozonem, określone w art. 4 ust. 1 lit. b),

— informacje na temat procesów, określone w art. 7 ust. 2 lit. c).

2. Można przyjąć następujące przepisy zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 12:

— metody analizy, włącznie z ograniczeniami wykrywania, w celu określenia nieobecności zanieczyszczenia naturalnych wód mineralnych,

— procedury pobierania próbek i metody analizy niezbędne do kontrolowania charakterystyki mikrobiologicznej naturalnych wód mineralnych."

9) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 11a*

Wszelkie decyzje, które mogą mieć wpływ na zdrowie publiczne, są przyjmowane przez Komisję po konsultacji z Naukowym Komitetem ds. Żywności."

Artykuł 2

Państwa Członkowskie, w miarę potrzeby, zmieniają swoje przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne w celu:

— zezwolenia na handel produktami spełniającymi warunki niniejszej dyrektywy, najpóźniej do dnia 28 października 1997 r.,

— zakazania handlu produktami niezgodnymi z niniejszą dyrektywą z mocą od dnia 28 października 1998 r. Jednakże handel produktami wprowadzonymi do obrotu lub etykietowanymi przed tą datą, niezgodnymi z niniejszą dyrektywą, może być kontynuowany do wyczerpania zapasów.

Powiadamiają one o tym niezwłocznie Komisję.

Wspomniane środki zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie 20. dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 października 1996 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
K. HÄNSCH	I. YATES
Przewodniczący	*Przewodniczący*